

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Napočnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

P. n. naročnike, ki so z naročnino še na dolgu, prosimo, naj izvolijo svoj račun čimprej poravnati, ker se bliža konec leta in moramo tudi mi skleniti svoje knjige in svoje obveznosti spolniti.

Upravnistvo „Domovine“.

Nujni predlog poslanca Robleka in tovarišev.

Dne 20. septembra t. l. je bila v „Narodnem domu“ interna veselica v korist novemu, v celjski okolici sezidanemu „Sokolskemu domu“. Na vsopredu je bilo: koncert (godba ter petje) in ples.

Čeravno se ni nameravalo, da pride kak Sokol v svoji društveni obleki, veselice niti ni priredilo že nad 15 let obstoječe telovadno društvo „Sokol“ — četudi bi imelo pravico do tega — so vendar prinesli nemški lokalni in graški listi izmišljeno poročilo, da pride več stotin sokolov korporativno v Celje in so pozivali čisto brez prikrivanja štajerske Nemce, da naj kaj takega na noben način ne trpe in naj ta „napad“ na nemški značaj mesta Celja odbijejo, kakor se spodobi.

Ker so tudi nemški izgredniki v Ptuj dne 13. septembra nešteto krat Slovence klicali „na svidenje v Celju!“ preteči obrazi in vihtenje palic ni pripuščalo nobenega dvoma o pravem pomenu teh besed, ker so nemški listi inscenirali nečuvno hujskanje proti tej slovenski zabavi in javno pozivali k nasilnosti in ker je že precej dni pred 20. septembrom bilo v Celju splošno znano, da dobe Nemci pomoč iz Ljub-

ljane, Gradca, Maribora, Ptuja i. t. d., je bilo celjskim Slovincem jasno, da nameravajo dne 20. septembra splošno napasti celjske Slovence in njih goste.

Dne 15. septembra je opozorila slovenska deputacija pod vodstvom poslancev štajerskega namestnika grofa Claryja in Aldringen na nevarnost, ki preti celjskim Slovincem, mu razložila razmere in ga prosila, da naj kaj ukrene v varstvo Slovencev, kar je tembolj potrebno, ker se je celjska mestna policija pokazala v vseh podobnih slučajih prejšnjih let naravnost pristransko in da ji torej Slovenci nikakor ne morejo zaupati.

Z isto prošnjo je bilo tudi več voditeljev celjskih Slovencev v času od 15. do 20. septembra večkrat pri c. kr. okrajnem glavarju.

V nedeljo, dne 20. septembra, je prišla res ta naročena in pričakovana nemška pomoč v Celje.

Nemci so pred prihodom vsakega vlaka zasedli Bismarckov trg pred kolodvorom in Kolodvorsko ulico tako, da je ostala le čisto ozka steza za pešce. Došli Slovenci so morali skozi ta špalir posamezno in pri tem so je s palicami in bikovkami oboroženi Nemci psovali, zasramovali in topli.

Slovenci so ubogali prepoved, ki se je en dan prej razglasila in niso nosili nikakih narodnih ali društvenih znakov ali noš, dočim so se spoznavali Nemci, ki so se udeleževali izgredov, med seboj po plavicah, ki so je nosili v gumbnicah, čeravno bi jih policija, ko bi bila nepristranska, ne smela trpeti, ker so tudi narodni znak. Tudi ni zabranila, v nasprotju z razglašeno prepovedjo, javnega nastopa ptujskih telovadcev v njihovi društveni opravi.

Nemški demonstranti so lahko ves

dan prosto hodili okoli po mestu in so prišli večkrat pred „Narodni dom“, kjer so psovali Slovence.

Dasiravno je postajal položaj zmirom bolj opasen, dasiravno so c. kr. okrajnega glavarja in župana celjskega, kot načelnika policije, ponovno telefonično opozorili na nevarnost, da nemški izgredniki napadejo „Narodni dom“, vendar pripravljeno vojaštvo ni poseglo vmes, dokler niso v resnici napadli „Narodni dom“ in s točo kamenja pobili na njem šip v vrednosti nad 1200 K, kar je bilo vže naprej pričakovati.

Na to je šele vojaštvo izpraznilo trg in obdalo „Narodni dom“ s kordonom.

Demonstranti, ki so jih tukaj preganili, so šli po mestu in pobili šipe, napise trdk številnih slovenskih obrtnikov, trgovcev, zasebnikov in drugih, ne da bi jih pri tem ovirala pomnožena mestna policija.

Značilno pa je za pristranost ljudi, ki imajo razpolagati s policijo, da je žandarmerija stražila pač že skoraj zanaš mesta stoječo vilo nemškega nacionalca Stigerja, ki je bil voditelj pri izgredih v Ptuj, dne 20. septembra od poldan naprej, dočim se niso spomnili z jednako varnostno odredbo nobene slovenske hiše, čeravno so Slovenci opetovano za to prosili.

Ravno tako značilno za pristranost mestne policije je tudi to, da pri vseh teh nešteti napadih in izgredih, katerih neposredna in vedna priča je bila vendar policija, da policija ni nobenega razgrajča prišla in tudi o vseh teh dogodkih niti jedne ovadbe napravila, da so marveč oškodovani Slovenci morali sami vložiti 70 ovadb.

Pri velikem številu dejanskih napadov na Slovence ta dan je policija

le pasivno gledala in ni pokazala v nobenem slučaj namena, da bi storilce prišla ali vsaj njih imena dognala.

Iz navedenega torej sledi:

1. Da celjska mestna policija ni storila svoje dolžnosti in je neprikrito pristansko postopala;

2. da politična deželna in okrajna oblast vkljub pravočasnim informacijam o pripravljenih napadih na Slovence ni izpolnila svoje dolžnosti, ukreniti potrebno, da se ohrani mir in red in čeravno je imela dovolj sredstev na razpolago, istih ni uporabila primerno in pravočasno.

To postopanje politične oblasti se kaže tudi v čudni luči, če je primerjamo z onim po 20. septembrom.

Po dogodkih dne 20. septembra je povzročila pri celjskih Nemcih slaba vest, da so videli povsod strahove. Dne 21. septembra se je namreč po mesta razširila govorica, da namerava več tisoč kmetov iz okolice zvečer mesto napasti in opustošiti. Čeravno je bila ta vest izmišljena in popolnoma neosnovana, je bilo vendar takoj vojaštvo pripravljeno, žandarmerija zbrana in so bila vsa večja nemška poslopja zastražena.

Tukaj, ko je šlo za neko namišljeno nevarnost celjskih Nemcev, so nemudoma odredili najdalekosežnejše odredbe, 20. septembra pa, ko je šlo le za varstvo Slovencev, so mirno gledali divjanje nemške druhali in se zadovoljili s tem, da so po izvršenem delu okoli „Nar. doma“ postavili kordon.

Kakor že mnogokrat prej, se je celjska policija tudi tokrat pokazala pristransko, nezmožno skrbeti za varnost vseh, torej tudi Slovencev.

To ni več nikako redarstvo v pravem pomenu besede, temveč le neko

LISTEK.

Primož Trubar.

K njegovi štiristoletnici.

Konec.

Ob obstoju in razvoju slovenske cerkve z mlado delaželnostjo svojih služabnikov in vztrajno požrtvovalnostjo svojih podpornikov bi se bile od leta do leta krepkeje razvijale tudi kali slovenskega narodno-kulturnega napredka, ki jih je Trubar vedoma ali slutoma povabil: otvarjale bi se bile šole, kjer bi se kmetiški in meščanski mladi hlapčiči in deklice slovenski brati in pisati učili; vstajali bi bili novi ljudje, ki bi bili dovrševali začetno literarno delo in slovenski jezik bi se bil čimdalje tembolje pisal in tiskal; z razvojem cerkvenega slovstva bi bila rastla v slovenskih pisateljih želja, da se poskusijo tudi v necerkvenih literarnih panogah; vedno širji sloji ljudstva in inteligence bi se bili zavedali, da se

slovenskega jezika ni treba sramovati, ker je lep in gibčen ter se ne skriva v kakem kotu; vedno več prisiljenih ali potujenih elementov bi bilo smatralo obče razumljiv jezik slovenskih dežel za svoj jezik; vedno česče bi se bila družila s slovenskim ljudstvom v isti cerkvi meščan in plemič, protestantska cerkev na Slovenskem bi bila dobivala v jezikovnem oziru potem naravnega razvoja enotno lice slovenske cerkve, kjer bi se opravljali in delili psalmi, pesmi, zakramenti ter vse druge službe božje v slovenskem jeziku. Valovi, ki so ustvarjali koncem XVIII. in začetkom XIX. stoletja nove konstelacije, bi bili našli slovensko ljudstvo kulturno pripravljeno in narodno zavedno, večino njegove inteligence in med njim živčega plemstva pa tako zavzete za slovenski jezik, da bi bile vzbudile v njej smisel za slovenske težnje in jo strnile s slovenskim ljudstvom v eno narodno telo. Odpor Nemcev bi bil Slovence prisilil, da poiščejo slovenski cerkvi k kulturnemu tudi lastno upravno središče.

Gesla novih evropskih pokretov bi bila vzbudila na Slovenskem tudi čisto drugačen odmev, ako bi bila obdržala katoliška reakcija smer in tempo slovenskega narodno-kulturnega dela, katerega je bila začela reformacija. Toda katoliška protireformacija je zaprla slovenske protestantske šole in prepovedala slovenske abecedarje, a ni otvorila novih slovenskih šol in ni poslala med Slovence novih abecedarjev; preklela je Bohoričevo slovnico, a ni zmogla boljše; zažigala je Dalmatinovo biblijo, a ni pokazala Slovincem v novem prevodu lepote biblijskih pripovedi; uničevala je Trubarjeve koledarje, a sama ni mignila z mezinco, da bi dobili slovenski kmetje drugih; pregnala je protestantskega tiskarja z Ljubljane, a preteklo je sto let, predno se je naselil zopet tiskar na Slovenskem; zamasila je protestantskim glasnikom slovenskega narodnega ponosa in narodne zavesti usta, a njeni služabniki niso spominjali Slovencev, naj hvalijo Boga, da se tudi slovenski jezik piše

in tiska; ugonobila je slovenske cerkev a sama je posvečala zopet glavne duševne sile latinski in nemški knjigi ter odvrnila interes inteligenta in plemiča od slovenskega jezika. Po reformaciji vzvalovan kulturni in narodni razvoj Slovencev je zajezila katoliška protireformacija z jezom, skozi katerega so se mogle preriti le najjačje kali.

Že l. 1584 je javil ljubljanski škof kranjskim deželnim stanovom, „da ne bi imel nič proti temu, ako bi dobil izvod slovenske biblije;“ poklonili so mu največje literarno delo slovenske reformacije, Dalmatinovo biblijo, rdeče vezano, zlato obrezano. L. 1602 pa je izprosil ljubljanski vladika Hren šestoro duhovnikom svoje vladikovine v Rimu dovoljenje, da smejo čitati slovenske protestantske knjige in tako so si pomagali slovenski katoliški duhovniki še stoletja. Dalmatinova biblija je bila postala slovenski duhovščini nekako potrebno zlo; po njej so si prirejali rokopise, da so mogli čitati ljudstvu evangelij v slovenskem jeziku; v njej

orodje, da se ohrani politična strahovlada sedaj gospodujoče klike v Celju.

Slovenci Spodnjega Štajerskega pa imajo pravico zahtevati, da zavladajo v tem mestu, kjer so nastanjene v pretežni meri njim namenjene oblasti, pravne razmere, katere naj štiti nepristranska policija.

Podpisani stavijo zato nujni predlog:

Visoka zbornica naj sklene:

„Visoka vlada se pozivlja, da da garancije, da se pri popolnem varovanju zakona o zborovanjih, podobni slučajji kakor oni v Celju dne 20. septembra t. l. ne bodo mogli več ponavljati; dalje:

s vso silo delovati na to, da se preiskava o teh dogodkih in resničnih vzrokih istih temeljito in hitro izvrši in da se o uspehih te preiskave visoki zbornici poroča.“

V formalnem oziru se predlaga, da se ta predlog z vsemi okrajšavami postopanja, določenimi v poslovniku takoj obravnava.

Na Dunaju, 26. novembra 1908.

Shod političnega društva „Naprej“ v celjskem Narodnem domu, dne 7. t. m.

Po zadnjih dogodkih na Dunaju in v Gradcu, ki so tako jasno osvetili brezpravnost slovenskega visokošolskega dijaštva na avstrijskih vsučiliščih, ki so namenjena vsem narodom države, je smatralo tudi pol. društvo „Naprej“ za svojo dolžnost, da skliče v celjski „Nar. dom“ shod, ki bi naj razpravljal o slovenskem vsučiliškem vprašanju. Shoda se je udeležilo samo celjsko meščanstvo, kateremu je bil v prvi vrsti namenjen; velik shod, katerega se bo udeležila tudi celjska okolica, se skliče v kratkem. Zborovanje je otvoril g. dr. Gvido Sernec, ki nam je v svojem govoru poklical dogodke zadnjih dni v spomin. Potem je poročal praški vsučiliščnik g. Suhač o težnjah praških slovenskih dijakov. Za njim je poročal akademik g. Kolterer, ki je bil priča graških dogodkov. Živo nam je naslikal tolovajstva nemških buršev v Gradcu ter nečuvno postopanje rektorja. Nato se je vršila debata, katere so se sodelležili gg. dr. Kukovec, Furlani, dr. Božič, jur. Hrašovec, profesorja Jošt in Suhač.

Podajemo le glavne misli te razprave. Povdarjalo se je, da moramo nadaljevati ono že leta 1848 započeto akcijo za slovensko vsučilišče v Ljubljani, ki je bila tako zelo oživela pred 10 leti ter porodila tudi mnogo uspehov. V tem vprašanju se tem ložje zjediniimo vsi za Ljubljano, ker je mestna občina ljubljanska pripravljena

žrtvovati ogromne svote za zgradbo potrebnih vsučiliških poslopij itd.

To delo moramo sedaj s podvojeno silo pospeševati. Slovensko vsučiliško vprašanje je kulturno in narodno vprašanje, v katerem se ne smemo in ne moremo deliti na stranke in frakcije tudi glede sedeža univerze ne. Določeno je bilo in dela se že od nekdaj na to, da bodi ta univerza v Ljubljani, naša dolžnost je torej da pri tem ostanemo in ne stavimo v tem trenutku novih predlogov glede sedeža, ker bi to delalo samo zmešnjave in bi rešitev oviralo zavlečevalo.

Tudi delovanje vsučiliškega odseka v Ljubljani, ki je javnosti sicer malo znano, je bilo vendar tako uspešno, da imamo že danes vse učne moči za pravniško fakulteto pripravljene.

Protestirati moramo proti ustanovitvi laškega vsučilišča v Trstu, ker bi to preveč škodovalo našim narodnim koristim, ker bi italijanstvo na Primorskem silno krepilo, slovanstvo pa slabilo. Zahtevamo pa, da nam da vlada tam potrebne ljudske in srednje šole in trgovsko in pomorsko akademijo, kajti Trst je trgovsko središče vseh slovenskih dežel in imamo Slovenci pravico, da pride naš živelj v tem za nas in našo bodočnost neizmerno važnem mestu v gospodarskem in kulturnem oziru do veljave. To zahtevajo končno tudi državne koristi, to bi vlada morala itak sama najbolje vedeti, ako bi imela kaj smisla za zdravo in v resnici pametno avstrijsko politiko:

Sprejeta je soglasno tale resolucija:

Na javnem shodu polit. društva „Naprej“ dne 7. t. m. v celjskem Nar. domu zbrani zborovalci izražamo svoje ogorčenje nad skrajno surovim nastopom nemških buršev na Dunaju in v Gradcu proti slov. dijaštvu in nad skrajno razžaljivim vedenjem rektorja graške univerze, ki je bila ustanovljena za obe narodnosti štajerske dežele in za ves slovanski jug monarhije proti slovenski dijaški deputaciji, ki je zahtevala samo odstranitev za Slovence žaljivega članka z uradne deske, katero je p. rektor dr. Hildebrand sprejel na način, ki bi je v obraz najnavadnejšemu taktu. Protestiramo proti temu, da isti rektor ni zabranil vsak dan se ponavljajočih napadov na našo akademično mladino ter da ni poskrbel za to, kar bi bila prva dolžnost nepristranskega predstojnika, da bi se našim akademikom vrnilo ukradene, oziroma popravile poškodovane table ter da ni teh pobalinstev niti grajal niti preiskoval. Prepričani, da v očigled tem zadnjim dogodkom, slovenski aka-

demiki na dunajski in graški univerzi ne morejo več obstojati, zahtevamo z vso odločnostjo, naj c. kr. vlada nemudoma predloži parlamentu zakonski načrt o ustanovitvi slovenskega vsučilišča v Ljubljani. Protestujemo odločno proti temu, da bi se Italijanom dovolila italijanska univerza poprej, nego se dovoli Slovincem slovenska, ter protestujemo proti temu, da se osnuje italijanska univerza v Trstu. Od poslancev Narodne Zveze zahtevamo, da se poslužujejo proti vladi v dosego naših perečih in neodkladnih zahtev najostrejših sredstev.

Ob enem izražamo slov. dijaštvu v Gradcu, na Dunaju in v Pragi svoje občudovanje in zahvalo na njih dostojnim in odločno možatim nastopu v vsučiliškem vprašanju.

Štajerske novice.

— Dnevnik za Spod. Štajersko bo pričel izhajati z Novim letom. Ker bo morala „Narodna založba“ veliko žrtvovati z izdajanjem lista, prosimo in pričakujemo, da se naroče na njega vsi, kateri še niso poslali naročninske izjave, „Narodni založbi“ v Celju. Lahko že izdamo, da je pridobljenih že mnogo odličnih sotrudnikov. Pozivamo tudi somišljenike, da nabirajo deleže za „Narodno založbo“. Več o dnevniku bomo poročali prihodnje dni.

— Slovenci in graška trgovska in obrtna zbornica. Lani se je dosegel pri volitvah v štajerski kmetijski družbi dogovor, da so bili voljeni trije Slovenci v to gospodarsko zastopstvo. Izvrševalni odbor Narodne stranke je smatral kot zelo važno, da bi se letos ob volitvi v trgovsko in obrtno zbornico v Gradcu, kjer imajo Nemci večino, istotako sporazumno izvolilo vsaj nekaj Slovencev. Na tozadevni dopis je odbor zbornice odgovoril s splošnimi frazami nepovoljno. Torej pol milijona Slovencev ne dobi niti enega zastopnika v ti važni korporaciji. Nemci nas pač silijo k obupnemu boju za gospodarsko neodvisnost. Tudi prav! Mi zahtevamo obrtno zbornico za Spod. Štajersko!

— Dopolnilne volitve v trgovsko in obrtno zbornico v Gradcu. Za blizajoče se volitve v trgovsko in obrtno zbornico v Gradcu postavilo je politično društvo „Naprej“ v Celju v dogovoru z merodajnimi osebami za celo okrožje trgovske in obrtne zbornice v Gradcu sledeče kandidate:

I. Trgovski odsek:

V volilni skupini c (letna pridobnina 50 K): 1. Ivan Ravnikar, trgovec v Celju, 2. Norbert Zanier, trgovec v Št. Pavlu pri Preboldu.

Volilna skupina d (letna pridobnina 6 K): 1. Miha Jarnovič, trgovec v Dobjem pri Dramljah, 2. Matija Kavčič, trgovec v Št. Jurju ob Juž. žel.

II. Obrtni odsek:

Volilna skupina c (letna pridobnina 40 K): 1. Robert Diehl, trgovec v Celju, 2. Ivan Rebek, ključavničarski mojster v Celju, 3. Alojzij Šribar, gostilničar v Št. Petru v Sav. dolini.

Volilna skupina d (letna pridobnina 6 K): 1. Viktor Bevc, pleskar v Celju, 2. Dominik Bezenšek, gostilničar v Frankolovem, 3. Jožef Čretnik, stavitelj umetnih mlinov v Št. Jurju ob Juž. žel. 4. Vinko Kukovec, tesarski mojster v Celju.

V drugih skupinah se Slovenci volitev ne bodo udeležili.

Od volilca podpisane in izpolnjene glasovnice z legitimacijami je poslati na naslov: C. kr. volilna komisija za volitve v trgovsko in obrtno zbornico Gradec, Neutorgasse Št. 57, I. nadstropje. Zunaj na kuvert se mora napisati ime dotičnega volilca. Ako se nahaja na

kuvertu zaznamek „v volilnih zadevah trgovske in obrtne zbornice v Gradcu“, pisem ni treba frankirati. Glasovnice in legitimacije morajo biti odposlane pred 17. decembrom 1908 tako, da se nahajajo iste že pred 7. uro tega dne v pisarni trgovske in obrtne zbornice v Gradcu. Podpisane glasovnice in legitimacije se tudi lahko pošljejo na politično društvo „Naprej“ v Celju.

— Predavanje „Slov. trgovskega društva v Celju“. V soboto, dne 12. t. m. bo predaval g. dr. Rudolf Marn iz Ljubljane o sledečih velevažnih predmetih: 1. O službenih pogodbah v trgovini. 2. Kaj se zahteva od oseb, ki hočejo postati samostojni trgovci in o dokazu usposobljenosti. 3. O občni pridobitini in volitvah v pridobninske komisije. Naj se vsakdo že v svojem lastnem interesu udeleži tega tako važnega predavanja. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— Za „Sokolski dom“ v Celju je nabrala gđe. Anica Balon na prijateljskem sestanku obiskovalcev sokolskih plesnih vaj pri „Samcu“ K 371.

— Plesni venček, slov. trgovskega društva v Celju se bo vršil v torek dne 2. svečana 1909 na svečnico, na kar se naj blagovolijo cenj. društva ozirati.

— Pobalinstvo. Na Miklavžev večer so se napravili za parkeljee tudi celjski nemški višjegimnazijci, ki so pa pokazali svojo oliko s tem, da je v Gosposki ulici nekdo izmed njih z drogom sunil v nogo neko gospo, ki jih je mirno gledala, in jo precej ranil. Dotičnega sicer nismo spoznali pač pa več drugih iz te tolpe in bi se dalo še doznati ime dotičnega olikanca.

— Kmeti Jože in Miha se srečata na poti v Celje.

Jože: Ali že veš, kaj se je v Celju novega zgodilo?

Miha: Saj menda niso zopet pobijali oken našim?

Jože: Tega ne; ali strmel boš, ko zveš, da so si nabavili toplih polhovk.

Miha: No, to pa ni nič čudnega; polhovka je v tem mrazu človeku potrebna kakor gorka peč.

Jože: Ali Miha pomisli, da je ta kosmata kapa pristno slovensko blago; da so si je Celjani naročili naravnost iz bele Ljubljane, katero sovražijo bolj kot hudobca; saj še kranjskih klobas več ne marajo.

Miha: Ej, ej, zdaj pa razumeš. Treba jim je bilo gotovo groznega zatajevanja, da so si naročili ta slovenski izdelek; drugače le hočejo slovenski denar.

Jože: Prvič jih je srečala pamet; spoznali so, da žive med Slovinci in od Slovencev. Hvala Bogu! Govori se, da hoče Štigger s tem popraviti ono jajčjo zadevo; pa tudi spodnji apotekar se je skazal velikega človekoljuba, ki ne daje samo zdravil za denar, temveč tudi gorke polhovke zastonj.

Miha: Bog daj jima še mnogo let in zdrave pameti.

Jože: In da bi vsi drugi je kmalu posnemali — še to zimo. Celje bi dobilo nov obraz.

Miha: Vse glave celjske od župana do pometača bodo pokrite s slovenskimi, gorkimi, mehkiimi kučmami.

Jože: Saj so bojda že celjski grofje nosili takšne čamre, zlasti kadar so šli v obisk v svoje ljube Teharje. Le treh zlatih zvezd je še treba prisiti in vsak bo že oddaleč spoznal, da se je zasvetilo Celjanom v glavah.

Miha: Zdravo! Moram si ogledati ta celjski čudež.

— Prošnja. Vboga žena Marija Šrat v Gaberju pri Celju v Naskotovi hiši, delavka, ki pri stavbah pomaga ter si komaj za golo življenje zasluži, prosi, naj bi se kdo usmili nje vbo-

se je učila večina redkih slovenskih pisateljev nabožnih knjig slovenske gramatike in ortografije; bila je jezikovni vzor in voditelj slovenskim katoliškim prevajalcem biblije od Hrena, ki je priredil l. 1612 po njej „Evan-gelja in listuve“ kot prvi „katoliški“ slovenski prevod novega testamenta, pa tje do Japlja in Kumerdeja, ki sta začela že točno ob dvestoletnici protestantske slovenske biblije izdajati tudi prvo katoliško slovensko popolno sveto pismo! — Bohoričeva slovnica pa ni pomagala le preko Dalmatinove biblije likati slovenskega jezika, ampak je delovala pod tujimi imeni tje do prepoveda: v XVIII. stoletju jo je izdal v skrajšani obliki pater Hipolit, ki pa ni hotel imenovati njenega protestantskega očeta, ampak je samo pripomnil, da je prirejena po „zelo starem eksemplarju;“ drugo izdajo te skrajšane oblike so omislili celovski jezuiti, ki so izdali na novo tudi Megiserov slovar. Koristila bi bila lahko tudi patru Marku Pohlinu; a ta je hotel veljati za prvega slovenskega gramatika, ter zatajil pro-

testantsko gramatiko zato pa tudi zvaril jezikovno kolobocijo.

Tako se je predstavil Slovenec v reformaciji sosedom kot delaven kulturni činitelj, ki še mora v mladostni slabosti pobirati sicer stopinje kulturno starejših sosedov, ki si je pa znal že v prvem poletu ustvariti predpogoje lastne kulture in začel prenašati takoj svoje kulturne pridobitve k južnim svojim bratom. Slovenska reformacija je tako korenito dokazala pismenost slovenskega jezika in vtrdila novo navado, pisati in tiskati slovenske knjige, da se je ohranila ta navada v isti pravopisni obleki, katero ji je dala reformacija, kljub protireformacijski suši do dni, ko se jele zopet siliti nove silne ideje preko mej slovenske zemlje. Stoletja trajajoče šmarocanje katoliških nasprotnikov na plodovih slovenske reformacije pričuje najglasneje veličino dela, katerega je bil zamislil Primož Trubar.

Knežec pri rogaški Slatini, juni-juli 1908.

Dr. Fr. Kidrič.

gega 6 letnega sina, ki je zdrav, in močan deček, in bi ga vzel za svojega. Otrok doma zmrzuje, ker mu mati ne more niti tople obleke kupiti tem manj pa kniriti sobo in skrbeti za zadostno hrano. Morda se najde kje kaka rod-bina, ki bi se dečka nasmilila ter ga rešila gladi in mraza.

— **Iz Gornjega grada.** V eni zadnjih števil „Domovine“ poroča nek „ferlaker“ kar brzojavno, da vderó dne 13. t. m. „Cigani“ v gornjegrajsko Čitalnico. To pa ni res. Kot vesten poročevalec sem povprašal več merodaj-nih oseb pa tudi same „Cigane“, ter izvedel, da ne bo 13. t. m. nič v gor-njegrajski Čitalnici — pač pa, da se tisti „tobožni ulom“ izvrši dne 20. t. m. popoldne. — Sicer pa si ti „ferlaker“ prav boječ človek. Slišal si nekaj o „Ciganih“, pa te prave le ne veš. Ti poročáš svetu, da bodo „Cigani“ v Čitalnico vdrli in kličeš druge na po-moč. Toda naj Ti povem glasno in jasno, tako da bodo drugi tudi vedeli za kaj prav za prav gre. Stvar je ta-lé. Naši vrli gledališki diletanti so se na-veličali igrati enodejanke in bodo dne 20. t. m. popoldne nastopili — čujte! — s trodejanko, ki se zove „Cigani“. Lej ga „ferlakerja“! Tako je in nič drugače. — Prihodnjic pa sporočim, kaj več o tej gledališki igri, katero so že na večjih odrih igrali n. pr. v Mariboru in drugod. — Gornjesavin-čani! Dne 20. t. m. popoldne napolnite gornjegrajsko gledališče!

— **Iz Trbovelj** imamo zopet ve-sele sporočilo: družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Juro Naglav 26 K 50 vin. To je vsota iz nabiralnikov, katere oskrbujejo častite rodoljubke: Resika Bornšak, Silva Počivavnik, Ve-koslava Pust in Roza Vrtovšnik. Skrb-nim oskrbnicam iskrena zahvala!

— **Iz Trbovelj.** Cesarjev 60 let-vico vladanja smo dostojno proslavili. Vsa dolina je bila okrašena z narod-nimi, deželnimi in cesarskimi zastavami. Na predvečer so priredila vsa društva bakljado, na trgu je spregovoril župan g. Vodušek o pomenu te izredne slav-nosti. Druga dne je bila maša, ka-tere so se udeležila vsa društva kor-porativno z godbo na čelu, po maši so se zbrala narodna društva pri Forteju na Vodah k slavnostnemu banketu. Šolska slavnost, katere so se udeležili vsi učenci in vsa narodna društva je bila v šoli. Govoril je ravnatelj gosp. Vodušek, po njegovem govoru je zaoril iz 700 otroških grl in ostalih udele-žencev mogočen Živio! cesarju. Ob tej priliki je župan pripel še jedinemu veteranu iz dobe Radeckega, ki se je udeležil bitk pri Novari in Sv. Luciji vojaški križec. Ta mož je 84 letni kmet Sovre. Župan mu je s primernim govorom pripel novo odliko, otroci so na to zapeli Adamičevo „Slava cesarju“. Peli so izborno in gre vsa čast vrlemu pevovodji g. Rob. Plavšaku, ki je svoje mlade pevce tako vrlo izvežbal. Po slavnosti so bili otroci pogoščeni. Zvečer je bil prijateljski sestanek pri Kukenbergu, katerega so se udeležile cele Trbovlje.

— **Cesarjev jubilej** si bo zapom-nil ključavničarski pomočnik Scalle v Konjicah. Ta Velenemec je doma na Gorenjskem in se je svoj čas pisal lepo slovenski Skale. Konjiški Slovenci tega moža od razbijanja šip pri „Na-rodnom domu“ poznamo; ni pa mogel preteči tudi cesarjev jubilej, da bi si ne privoščil izzivanja. Zvečer je vabil pred „Kasino“ ljudi v gostilno in klical „Heil und Sieg, die Windischen auf den Strick“ in „Dajče sai man wir“ Vpil je tudi „den Serbien auf den Strick“. Sodniji se ta klasična nemščina nič kaj ni dopadla; obsodila je Skaleta na osem dni zapore.

— **Slovenjbistriška okr. hranil-nica** pride sedaj popolnoma v nemške roke kakor se čuje. Nemci so pravila tako zvito spremenili, da bi imeli po tej spremembi na večne čase v hra-nilnici vso oblast. Ljudje se zelo raz-burjajo, da je za spremembo glasoval tudi laporski g. župnik Medved. Ali ni pazil pri seji ali pa ni razumel ogrom-nega pomena po Nemcih predlagane spremembe hranilničnih pravil? On je sicer pameten mož, zato tega ne mo-remo verjeti. Tudi je manjkalo pri tej odločitvi še nekaj drugih mož, ki bi ob taki priliki nikakor ne bili smeli izostati. Upamo, da višje oblasti ne bodo dovolile te spremembe, katero je notar Wiesthaler uprizoril zato, ker se je opravičeno nadjati, da pridejo pri prihodnjih volitvah v okr. zastop Slovenci na krmilo.

— **Slovenjbistriška okolica** je v narodnem oziru sila zanemarjena. Povsod vidiš v docela slovenskih vaseh na gostilnah in trgovinah dvojezične napise. Ali ni nikogar, ki bi ljudi opozoril, da naj dajo slovenskim kra-jem slovensko lice?

— **Iz Konjic.** G. kaplan Preglej pridno nabira hranilne knjižice in spravlja denar v „Katoliško“ posojil-nico. Čudno je le to, da mu osobito diši denar, ki je naložen v slovenski konjiški posojilnici. G. kaplan, ali ne veste za nemško hranilnico v trgu? Ali vam tudi ni znano, da je tam na-loženega mnogo, mnogo slovenskega denarja?

— **Trpinčenje živine na Južni železnici.** Italjanski trgovci kupujejo zadnje mesece na tisoče in tisoče glav goveje živine po južnem Štajerskem in Hrvaškem ter jih spravljajo po Južni železnici na Italjansko. Ker pa menda primanjkuje voz ali pa se hoče štediti, tlačijo ubogo živino tako v vozove, da v njih zmrzuje in crka! Še ni dolgo tega, kar so v Brežicah na kolodvoru štiri crknjene glave go-veje živine spravili iz tovarnega voza. Naše oblasti so za take reči seveda gluhe in slepe. Saj ne gre za nemško-nacionalne študente!

— **Slovenske trobojnice** so 1. decembra t. l. prvič v lepem številu vihrale v Slov. Bistrici.

— **Varnostne razmere pri lokalni železnici Slov. Bistrica mesto-kolo-dvor.** Ker so tir za to novo železnico, ki je bila otvorena dne 10. decembra speljali poleg ceste, je nastala s tem velika nevarnost za pešce in vozove, ker niso napravljene nikake pregraje ali speljane vsaj kake rante. Kmetje in vsi ljudje se že sedaj glasno pri-tožujejo zaradi tega. Prej seveda ne bo nobene pomoči, dokler se ne zgodi kaka huda nesreča. Ali morajo stav-bena in varstvena oblastva vedno ča-kati, da najprej ponesreči množica ljudi in živalij, predno ukrenejo to, kar zahteva javna varnost življenja in imetja? Je li sveti šlendrijan res tako vse-mogočen pri nas, da se nikdo ne upa že kar od kraja kako delo po-šteno izvesti in je v popolnem stanju izročiti javni uporabi?

— **Seno in slamo** dele v ptnj-skem okr. glavarstvu. Splošno so ljudje s krmo zadovoljni, samo silno malo jo je. Tudi so pogoste pritožbe, da so pri občinskih uradih ni postopalo nepri-stransko.

— **Pri Veliki Nedelji** se vrše dne 15. decembra t. l. občinske volitve. Vest „Slov. Gosp.“, da so se volitve že vršile in da so bile ovržene, je po-polnoma neresnična. Glede vseh drugih neslanih napadov duhovniškega glasila pa naj pripomnimo samo to: gledati nam je v prvi vrsti na to, da pridejo v obč. odbor možje, ki bodo vedeli delati v korist in blagor občanov, potem pa, da zgine iz obč. odbora se-

danjih 7 štajercijancev. Kjer gre proti skupnemu sovražniku, naj odpadejo strankarske strasti. No tega žali bože „gospodarjevci“ ne razumejo. Že vedo, zakaj.

— **V Šoštanju** se je gibanje, proti tamošnji „Posojilnici“ popolnoma po-mirilo.

— **Čudno!** V hotelu „Avstrija“ v Slov. Bistrici je videti na mizah kle-rikalne ali švedske vžigalice, (lepa družba!) slovenskih Ciril-Metodovih pa ne. Čudno!

— **Zahvala.** Šolsko vodstvo in krajni šolski svet Ptujske okolice se tem potom najiskrenejše zahvalnjeta vsem velečenjenim damam, ptujskim Slovenkam, ter g. ptujskim Slovencem, da so nam omogočili pogostitev šolske mladine dne 2. decembra. Vrlim rodo-ljubkam in rodoljubom srčna hvala in Bog plati! Živeli!

Ptujska okolica, 6. grudna 1908.

Jurij Kuhar, Ivan Kaukler,
načelnik šolski vodja.

— **Čebelarska podružnica** za ptujsko okolico priredi v nedeljo dne 13. t. m. svoj redni občni zbor v go-stilni Franca Bračiča v Novi vasi pri Ptuj ob 3. uri popoldne.

— **Jubilejna šolska knjižnica** v Pristavi. Gospod Edvard Suppanc, veletržec v Pristavi, je v proslavo 60-letnega vladanja presvitlega cesarja ustanovil na naši šoli jubilejno knjiž-nico. V to svrhu poslal je podpisnemu šol. vodstvu dne 2. dec. 1908 566 K, h koji svoti je dal sam 50 K, drugo je nabral med trgovci in tovarnarji, s kojimi je v trgovinski zvezi — neka-tere tvrdke so poslale nekaj blaga v razdelitev med uboge otroke.

Za znatni dar, kakor za veliki trud, kojega je imel zgoraj imenovani ustanovnik jub. knjižnice se podpisano šolsko vodstvo v imenu šol. mladine tem potem toplo zahvaljuje.

Šol. vodstvo v Pristavi, 6. dec. 1908.

Franz Zopf, šol. vodja.

— **Hranilnica in posojilnica** pri Sv. Antonu v Slov. gor. je sklenila v svoji skupni seji načelstva in nad-zorstva z dne 6. decembra t. i. z ve-likim navdušenjem enoglasno, da se od Novega leta počenši, kolekujejo vsa dolžna in druga pisma z narodnim ko-lekom družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Posnemanja vredno.

— **Tečaj za živinorejce.** Deželna sadjarska in vinarska šola v Mariboru priredi v času od 11. do 16. januarja tečaj za živinorejce. Tečaj ima namen praktično in teoretično poučiti živino-rejce, njih sinove in posle, kako se živina krmi in oskrbuje. Število ude-ležencev je določeno na 20. Učni jezik je nemški. Priglasiti se je treba do 1. januarja 1909 na zgoraj označeni naslov.

— **Iz Ljutomera.** Mesto razsvet-ljave na 1. decembra je daroval g. dr. K. Chloupek „Podpornemu društvu Franc Jožefove šole v Ljutomeru“ 10 K, za kar izreka odbor svojo najiskre-nejšo zahvalo.

Fr. Zacherl, t. č. predsednik.

— **Iz Ljutomera.** Za „Družbo sv. Cirila in Metoda“ so darovali mesto razsvetljave povodom 60 letnice na-šega cesarja; dr. Grossmann 10 K, Fr. Seršen 2 K, Viktor Kukovec 2 K, Fr. Kocuvan, Karba Martin, Wessner Jo-sipina, Maršič Mirko, Lenc Al., Po-stružnik M., Ivančič Nina, Veselič P., Ozmec Avg., Babnik L., Mihalič Ma-tilda, Vaupotič Iv., Škrlec Jetica, Her-zog Ferd., Stanjko Fr., Rajh Alojzij, Kryl Iv., Robič J., Golobič, Zacherl; po 50 vin.: Čagran M., Misja Ant., Jelovšek, Rižnar, Vrabl Št., Brumen, Dijak Fric, Vršič Al., Horvat J.; Štuhec Jožef 30 vin., skupaj 42 K 80 vinarjev.

— **Iz Ljutomera.** Za ljubljanske žrtve so darovali: Franc Sever 2 K, Kukovec Viktor 2 K, Seršen Fr. 1 K, Pihlar Pepca 1 K, Kocuvan 1 K, Karba Martin 1 K, Wessner 1 K, Lenc 1 K, Ozmec Avg. 1 K, Golobič 1 K, Skuhala 1 K, Neimenovan 1 K, Čagran M., 50 vin., Misja A. 50 vin., Vršič 50 v., Horvat 50 vin., Vrabl St. 35 v.: skupaj 16 K 35 vin.

— **Za družbo sv. Cirila in Me-toda** je nabrala gosp. Malči Nendl pri Sv. Juriju ob Juž. žel. v domači go-stilni ob priliki jubilejnega banketa 15 K. Lepa hvala!

— **Marnberg** je bil na cesarjev jubilej ves v frankfurtarcab. Pisec teh vrstic je bil tako nesrečen, da se je moral na ta dan peljati skozi imeno-vani trg in biti priča nedosegljive budalosti naših zapeljanih bratov. Mislim sem, da se peljem skozi Fran-kobrod tam gori v rajhu. Da je pla-polala frankfutarica tudi raz c. kr. sodnijskega poslopja mi boče vsakdo verjel, kdor pozna šefa tega urada. Najbolj mi je padla v oči zelo revna kočica. Iz nje je gledalo neizmerno ubožstvo. Pa vendar je tudi na tej ko-čici visela frankfutarica in sicer čedna frankfutarica. Kočijaž mi je zatrjeval, da prebiva v tej kočici revež slov. po-kolenja, ki nemški niti ne zna. Najbrž mu je bila zastava usiljena. Kruha, kruha naj bi mu dali in pa frankfur-tarskih klobas, potem ko so ga spra-vile marnberške pijavke na boben!

— **Iz Zgornjega Štajerskega.** Südmarkovcem v prevdareh. Nemški dijaki so torej nabrali 12.000 K za spodnještajerske Nemce, kojim se baje slabo godi. Nabiranje denarja za dobrodelne namenē je plemenito delo, toda nemški burši greše, ako pošiljajo na Spodnještajersko denar nenasitnim janičarjem, ki počasi postanejo vkljub nemškim podporam zopet Slovenci. Ta denar je za nje zgubljen. Ako bi se ozrli na svoje krvne brate in sestre, ki trpe na svoji rodni grudi veliko pomanjkanja, potem bi gotovo junaški burši nabrane vsote rajši poslali na Gor. Štajersko, kjer za vsakim voglom preži lačen slabonmen ali pohabljen siromak. Kdoi bi hotel natančno tu-kajšnje razmere študirati, moral bi imeti kamen mesto srca, sicer bi se razjokal nad siromaštvom te tako ope-vane Gornje Štajerske.

Evo malega dokaza.

V sodnijskem okraju Aflenz je v zadnjem desetletju že zgubilo 240 kmetov svojo gospodarsko samostojnost ter so postali tovarniški ali graščinski delavci, ker so jim bila na dražbi pro-dana zadolžena posestva. Reveži si iščejo sedaj zaslužka, kjer kaj dobe in gostačijo v napol podrtih kočah. V vasi pesnika Roseggerja je veliko siromaštvo. Sam plemeniti Wastijan je v svojem nagovoru pri odkritju Roseggerjevega spomenika v Kapfenbergu priznal, da stiskajo tujci nemškega kmeta od vseh strani, toda sam agitira za to, naj se pošilja denar „Südmarki“, če prav le predobro ve, da tare Nemce na Gornjem Štajerskem nepopisno si-romaštvo. Ni li to zločinstvo, trgati svojim rodnim bratom podpore od ust, ki bi je bolj potrebovali nego spodnje-štajerski nemškutarji?

Za nakup slovenskih otrok je dosti denarja, za reveže na Gornje Štajerskem pa nihče ne skrbi.

— **Tatvine v Kapfenbergu.** Do sedaj neznani nzmoviči so vlomili v noči 1. decembra v prodajalno delav-skega konsumnega društva in odnesli so 300 K v gotovini. — Ponoči na 4. decembra pa so vlomili v prodajalno tukajšnjega trgovca Schmidta, odnesli so 58 K in so napravili za 40 K škodo. V isti noči so pri vlamu v skladišče jestvin tvrdke Böhler ukradli 26 K, in

iz pisarne kolodvora deželne železnice tukaj 8 K.

— **Celjska nemška obrtna zveza** je priobčila proglas, v katerem poziva nemško meščanstvo celjsko, naj daje svoja božična in novoletna naročila celjskim nemškim obrtnikom, ki so se **skazali** v vseh resnih trenutkih kot trdna in zvesta opora nemškega mesta Celje ter bi bila grda krivica, ako bi je nemški someščani puščali v zahvalo za to oporo in zvestobo na cedilu. Nemški obrtniki imajo prav — Nemci so in se obračajo na Nemce. Opozarjamo slovenske someščane na to, da imajo iste dolžnosti do slovenskih obrtnikov v Celju, ki so v slovenski meščanski organizaciji to, kar so nemški obrtniki v nemški organizaciji. Dolžnost vsakega Slovenca je, da daje svoja naročila slovenskemu obrtniku. Svoji k svojim in vedno po pravici!

— **Čebelarica podružnica za Celje in okolico** priredi v nedeljo dne 13. t. m. ob 2. uri popoldan v gostilni gosp. Samca na Ložnici pri Celju svoj redni občni zbor z običajnim sporedom in predavanjem o čebelarstvu. Vse čebelarje in prijatelje čebelarstva vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

— **Iz Griž.** Žalska podružnica km. družbe je priredila v nedeljo, dne 29. novembra t. l. v Grižah poučno zborovanje, katerega se je udeležilo veliko število kmetovalcev. Predaval je potovalni učitelj g. Goričan o gnojenju z umetnimi gnojili tako poljudno in vendar temeljito, kakor že sploh zna on. Upamo, da ne zastoj! Želimo in prosimo, da bi prišel g. Goričan kmalu zopet k nam; kajti z veseljem ga vedno pričakujemo in z zanimanjem poslušamo.

— **Klerikalna organizacija na Sp. Štajerskem** dela tiho pa tem bolj intenzivno. Z novim letom začne izdajati v Mariboru list, ki bode izhajal po trikrat na teden. To so sicer že lansko leto tudi nameravali, pa se jim ni posrečilo, zdaj je pa to že gotova stvar. „Slovenec“ od 9. t. m. je priobčil inserat, v katerem iščejo „poštenega in spretnega urednika“. Narodna založba namerava izdajati v Celju dnevnik, ki bode na Štajerskem tembolj potreben. Vsak napredni Slovenec ve, kaj je njegova dolžnost.

— **Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju** je za mesec december razdelilo čez 1000 (tisoč) kron med revne slovenske akademike, ki so v zadnjih dneh mnogo trpeli, ker je bila „mensa academica“ zaprta.

— **Prepoved, da trgovci ne smejo deliti daril odjemalcem.** Štajersko namestništvo je odločilo, da lahko vsaka zadruga sklene, da njeni člani pod kaznijo ne smejo dajati svojim odjemalcem nikakih daril razun reklamnih koledarjev. Namestništvo je mnenja, da je to nereelno tekmovanje, da so pa koledarji le reklama. Torej člani trgovskega gremija v Gradcu ne smejo dajati svojim odjemalcem nikakih daril in se jih lahko kaznuje v posameznih lučajah z globo do 20 K.

— **K dopolnilnim volitvam v trgovsko in obrtno zbornico v Gradcu.** C. k. volilna komisija za trgovsko in obrtno zbornico v Gradcu naznanja, da mora mož, ki voli mesto, kake ženske, pri podpisu volilnega lista izrecno omeniti, da voli kot poslovođa, opravitelj, namestnik ali pooblaščenec, in da c. k. volilna komisija pod poslovođjem nikakor ne razume namestnika (opravitelja) v smislu § 55. obrtnega reda. Za izgubljene legitimacije in glasovnice se napravijo duplikati pod pogojem, da se oseba, ki hoče duplikat, legitimira. V takih slučajih bo c. k. volilna komisija le duplikat smatrala kot

veljaven volilni dokument. Glasovnice, na katerih se označi krstno in rodbinsko ime, poklic in bivališče izvoljenega potom razmnoževalnega stroja so veljavne, če vstrežajo drugim predpisom. Prav tako so veljavne glasovnice s popravki, če volilec neposredno poleg popravka zalastnoročnim podpisom potrdi, da je napravil popravek sam.

— **Nemci iz rajha za nemške burše v Pragi.** Društvo za nemštvo v inozemstvu v Berlinu je izdalo oklic, v katerem se pravi med drugim sledeče: Z zanimanjem in občudovanjem gleda nemško javno mnenje na možat nastop nemškega dijaštva v Pragi. Naj to dijaštvo ve, da ni zapuščeno in osamljeno in da je na predstraži v boju za nemško kulturo. Vsi, ki so ogorčeni nad nasilnostmi proti nemštvu in njegovim narodnim pravicam, naj pristopijo k društvu in naj prispevajo svoje darove v dokaz, da so Nemci v cesarstvu zmiraj pripravljeni vračati zvestobo za zvestobo. Tudi na nekem zborovanju na berlinski univerzi, so soglasno sprejeli resolucijo, v kateri se izraža ogorčenje nad praškimi dogodki, pozivlja ljudi k pristopu k „Društvu za nemštvo v inozemstvu“ in priporoča nemškim dijakom, naj v večjem številu posejajo avstrijske univerze. To nam priča, da se knez Bülow sicer ne vmešava v notranje zadeve svoje zaveznice, tembolj pa delajo to nemški državljani vseh mogočih strank — in on, čuvaj te zavezniške nevtralnosti — to mirno gleda, da bržkone se mu to zdi celo prav in potrebno.

Važno za kupce šivalnih strojev. Kakor vsaka trdka velike pomembnosti, tako se mora tudi svetovnoznana Singer Ko. precej boriti s konkurenti, ki se v svrhu lažje prodaje svojih strojev poslužujejo imena „Singer“. Jako priljubljeno sredstvo takih konkurentov je, računajoč na neizkušenost občinstva v tehničnih zadevah, da hvalijo svoje cenejše razpošiljane stroje kot „Singer“, „Izboljšane Singer“, da, celo kot „Pristne Singer“. Ako se zasleduje taka anonca do temelja, se opazi stroje, ki so po najstarejših, že davno prihitenih vzorcih Singer Ko. posneti in napravljeni; javno mnenje pa se po takih anoncah zbega, ker je kupovalec, ko vidi tako anonco trdno uverjen, da dobi pri inserujoči trgovini sedanjemu stanu industrije primeren šivalni stroj ali celo izvorni Singerjev šivalni stroj za izredno ugodno ceno, med tem ko dobi v resnici v taki trgovini stroje zastarelega sistema, ki je bil pred skoro 50 leti v prometu. Da je dosegla Singer Ko. svetovni sloves, zahvaliti se ima dejstvu da je neprestano težila za tem, da proizvaja nove, delavnejše vrste šivalnih strojev in da nudi najboljše, kar je v tehniki mogoče.

Vsak kupec šivalnih strojev bodi nasproti takim hvalisanjem posebno oprezen ter se prepričaj natančno, da je šivalni stroj kupljen v trgovini Singer Ko., del. družba za šivalne stroje, ki se nahajajo v vsakem večjem kraju, med drugimi v Celju. Kolodvorske ulice štev. 8.

Dopisi.

Iz Št. Pavla pri Preboldu.

Dne 2. decembra smo obhajali poleg jubilejne slavnosti kakor drugod — še tudi posebno slavnost, namreč blagoslovljenje dveh krasnih jubilejnih zastav za šolsko mladino, katere je poklonil tukajšnji vpokojeni mnogozaslužni nadučitelj g. Josip Vidic.

Ne bil bi si mogel v hvaležnih srcih Šentpavlanov ter šentpavelske šolske mladine postaviti trajnejšega spomina, kot si ga je s poklonitvijo omenjenih dveh zastav.

Kakor je razvidno iz spodnjega izkaza, nabral je g. Vidic pri svojih ožjih prijateljih in znancih, kakor bivših svojih učencih 152 K; a s svoto 170 K si je upal pač le g. Vidic nabaviti kar dve krasni zastavi. Res je ena le prenovljena; a kaj pa je ostalo starega? — nič drugega kot podoba in drog. Le ta, belo-zelena štajerska je iz najlepše in drage svile; istotako druga belo-rdeča avstrijska, ki je čisto nova. Obe ste obrobjeni s težkim zlatom ter se cenite na 400 K; a ker je vse delo prevzela preblagorodna gospa dr. Vidičeva na Dunaju brezplačno sama ter pri nakupovanju — pri čemur je imela neizmerno veliko truda in potov — štedila na vseh koncih in krajih — bilo je mogoče dobiti tako ceni, a poleg tega vendar tako krasni zastavi. Bodi ji zato izražena najlepša zahvala kakor tudi slovenskemu umetniku gosp. Bernekerju, ki je istotako brezplačno prenovil podobi na stari zastavi.

Zastavi ste bili blagoslovljeni pri jubilejni maši ter se zato tudi imeunjeta jubilejni zastavi. Kumovali sta jima preblag. gospa Cvenklova kot namestnica obolele gospe Zanier ter preblag. gospa Vidičeva, nadučiteljeva soproga v Št. Pavlu. Kumici ste okrasili zastavi s krasnimi trakovi, ki nosijo na ces. jubilej se nanašajoče pomenljive besede ter datum 2. XII. 1908.

Kaplan gosp. Ilc je imel lep in pomenljiv nagovor, v katerem se je tudi hvaležno spomnil vseh onih, ki so na kakšenkoli način pripomogli k tako izredno lepemu okrasu šentpavelske cerkve.

Izkaz darovalcev:

Fischer Anton, župnik Mozirje 10 kron; g. Josip Vidic, nadučitelj v pok. Št. Pavel 10 K; g. dr. Fran Vidic, c. kr. uradnik slov. drž. zak. na Dunaju 10 K; visokorodna gospa grofica Olga Thun, stanujoča začasno kot zasebnica v gradu Prebold 20 K; gosp. Plešnik, župnik Št. Pavel 10 K; gosp. Norbert Zanier, trgovec Št. Pavel 10 K; gosp. Franc Pikl, trgovec Št. Pavel 5 K; g. Franc Vedenik, gostilničar Št. Pavel 2 K; g. Franc Burkle, župnik Dobje 20 K; g. Matija Škorjanc, župnik Št. Janž, Dravsko polje 10 K; g. Vinko Kolar, župnik Marija Reka 10 K; g. Rudolf Potočnik, c. kr. sodu. pristav Idrja 5 K; g. Ivan Zotter, nadučitelj Gomilsko 5 K; g. Karl in Marija Marchitz, Braslovče 5 K; g. Ferd. Žgank, kaplan Št. Juri ob j. 2. 5 K; gđc. Albina Zotter, zasebnica Ljubljana 5 K; g. Oton Vidic, c. kr. sodni tajnik Celje 10 K; skupaj 152 K.

Bodi na tem mestu vsem p. n. darovalcem, kakor tudi še posebno velenjenjima rodbinama Vidic v Št. Pavlu in na Dunaju izražena v imenu šolske mladine šentpavelske najtoplejša zahvala.

Miklavžev večer v Mariboru. V nedeljo, dne 6. t. m. je priredilo „Bralno in pevsko društvo „Maribor““ svoj običajni Miklavžev večer. Uprizorili ste se dve igri „Zakleta soba v gostilni „pri zlati goski“, burka v jednom dejanju z ženskimi vlogami in pa „Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček“, veseloigra v dveh dejanjih z moškimi vlogami. Igralo se je nad vse pričakovanje. V prvi igri so nastopile večinoma dame, ki smo jih dosedaj pogrešali na našem odru ter se ta večer prvokrat pokazale, a vendar so nastopile tako samozvestno, kakor bi bile na njem domače. Brihtna Katica in živahna Francozinja ste si prisvojile takoj naše simpatije. Zelo ponosno in elegantno ste nastopile obe gospici učiteljici Tekavec in Pekavec, ter v vsakem oziru rešile svoje vloge izvrstno. Gostilničarka in Dunajčanka pa tudi niste hoteli zaostati ter ste s

svojim neprisljnim in sigurnim nastopom skazali kot stari igralki. Občinstvo pa tudi ni štedilo z burnim ploskanjem ter s tem izrazilo brihtnim igralkam svojo zadovoljnost.

V drugi igri, „Dr. Vseznal“, z moškimi vlogami smo občudovali naše stare diletante, ki še nas niso nikdar prevarili. Že oseba Štipko Tička je vzbujala med občinstvom občno veselost, kaj še le, ko je začel govoriti ter s svojimi burkami kratkočasiti občinstvo. Kaj bi mu pel slavo, saj ga že vsak obiskovalec našega gledališča kot humorista dovolj pozna, tako, da si ne more misliti odra brez njega. Tudi vsi ostali so rešili svoje vloge v občo zadovoljnost. Delitanti sami pa smejo biti ponosni, da so rešili tako slavno svojo nalogo, posebno če pomislijo, s kakimi zaprekami so se morali boriti do zadnjega. Videlo se je pri vsakem posamezniku, kako se je vglobil v svojo vlogo in s kakim veseljem je igral. Pa vendar se je našel med občinstvom nekdo, ki ni privoščil našim vrlim diletantom zaslužene slave ter hotel s svojim prenapetim mišljenjem in nečastnim nastopom pokvariti ves večer, a ni se mu posrečilo. — To je bil dr. Povalej. — V vlogi Napetnika pride namreč mesto, kjer se govori o „klerikalnem zmaju“. To je spekle tega gospoda. Njegovo klerikalno „prepričanje“ tega ni moglo prenesti in zaklical je na ves glas: „Škandal, mi si tega ne pustimo dopasti“. Gospod dr. Povalej, ali se Vam ne zdi, da ste se grozno blamirali? Saj ste pohajali nekdanjo gimnazijo, ali Vam je popolnoma izginil iz spomina isti latinski izrek iz sekunde „si tacuisses itd“. S svojim ne-taktnim nastopom ste pokazali, da Vaši možgani zelo počasi delujejo, kajti vsak izmed občinstva, ki se bavi le količkaj s političnim življenjem, je spoznal v monologu na odru le zasmehovanje liberalcev, le Vi kot akademično-izobražen človek tega niste mogli pre-tuhtati. Dali ste si sami zausnico, ob jednem pa očito pokazali svojo nevednost. Če bi se Vi nekoliko več brigali za slovensko dramatiko kakor pa za svojo kandidaturo, bi morali vedeti, da je to igro izdala „Slov. krščansko-socialna zveza“, to je ista stranka, h kateri se tudi Vi prištevate in kateri ste hoteli s svojimi medkriki storiti uslugo. Bodite uverjeni, da stranka ne bo sama čez sebe zabavljala. Kake simpatije ste si s svojo korajžo pridobili, Vam je občinstvo takoj pokazalo ob koncu igre s ploskanjem, ki se ni hotelo poleči. G. doktor et cons., zakaj ne nastopate v nemškem gledališču, kjer se psuje Slovence in Slovane sploh na najgrji način, tako junaško? Tam bi bilo na mestu; a tam lepo mirno vtaknete vsako psovko v žep, čudež, da se še pisмено ne zahvalite. Torej g. doktor, le mirno kri in prepustite drugim, da gredo po kostanje v žrvjavo.

Po predstavah je nastopil sv. Miklavž s svojim spremstvom. Njegov govor je bil zelo lep in sedanjim časom primeren. Želeti bi bilo, da bi vsaj nekaj zru od tega obviselo v sreih občinstva. Konečno je sv. Miklavž razdelil darove, katerih pa letos ni bilo toliko, kakor druga leta.

Kar se tiče občinstva, že dolgo ni bila dvorana tako natlačena, kakor tokrat. Bralno in pevsko društvo „Maribor“ pa nam je po dolgem času zopet enkrat priredilo krasen Miklavžev večer, katerega se bomo radi spominjali. Škoda je le bila, da nismo slišali društvenih tamburašev, na katere smo se še posebej veselili.

Naročajte plačilne listke dr. sv. Cirila in Metoda.

Zahvala.

Ob smrti našega nepozabnega sina in brata, gosp.

Antona Kunšek

izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo za vse dokaze blagega sočutja. Posebno se zahvaljemo čč. duhovščini, slav. „Društvu slov. odv. in not. uradnikov v Celju“ ter slavni „Celjskemu Sokolu“, kakor vsem prijateljem in znancem, ki so izkazali predragemu rajnemu zadnjo čast.

lščem 683 2-1

malo posestvo

med Šmarjem in Celjem, obsegajoče 5—8 orlov zemlje z gozdom, ne predač od železnice, hiša s 3—4 prostori ter drugimi poslopji za kmetijstvo, zlasti s hlevom za 2—4 glave goveje živine. Ponudbe: **B. P. Zadrže 4**, pošta Šmarje pri Jelšah.

Predno si naročite

obrambno orožje

revolver, Browningovo pištolo ali 678 5-1

lovska puška

(daljno strelne hamerlenke in vse obstoječe vrste), zahtevajte prej katalog in ponudbo, katero vam pošlje zanesljiva češko-slovanska tržka

J. Nowotny v Pragi.

Zaradi velikega nakupa blaga v konkurenco se nahajajoče tovarne zamočno razpošiljati dokler je kaj zaloge samo boljše vrste žepnih ur, budilk in stenskih ur po spodaj navedenih, čudovito nizkih cenah. Najmodernejša rom. anker-gloria-srebrna ura za gospode K 8.—, 3 komadi K 22.—, Rosskopf patent ura za gospode K 340, 3 komadi K 920. Elegančna elektro-zlata damska ura K 8.—, s tremi pokrovi K 10.—, Srebrne pancer-verigice za gospode po K 2.—, 3.—, 4.— in 5.—. Budilke: znamka „Posthorn“ K 3.—, znamka „Adler“ K 4.—, z drugim zvonom K 5.—. Stenske ure v okroglem pločevinastem okrovu, lepo pleskane, premer ca 35 cm K 4.—, 5.—, 6.—. Vsaki uri je priložen garancijski listek za 3 leta. Za neugajajoče, denar nazaj. — Z ozirom na božične praznike priporočamo, da se takoj naroči v svrhu pravočasne odprave. Edino razpošiljanje po povzetju tržka z urami E. WEISS, Dunaj XV/1, Kei Ingasse 1/9. 671 6

Preklic.

Podpisani obžalujem razžaljive besede, katere sem v pijanosti o gospej Pleterski v gostilni govoril, kar je bilo popolnoma izmišljeno in jo prosim tem potom odpuščanja. 690

Karol Piliš.

Celje-Breg, dne 10. grudnia 1908.

Krepkega 665 3-3

trgovskega učenca

dobrih starišev, s primerno naobrazbo, sprejme takoj

trgovina z železnino „**MERKUR**“
P. Majdič, Celje.

PREPRIČAJTE SE

da dobite najcenejše in najboljše blago samo pri tržki: 592

FRANTIŠEK MEJDR
Pisarna na stroji
Usti n. Ori. (Ošsko)

Barhenti, damasti, gradil, kanafasi, kretoni, cefiri itd., vse po najnižji ceni. Lastna tovarna. Zahtevajte povsod

Novo platno

z narodnim kolekom
koquad 23 m za 16 kron franko.

Marljive, praktične

sodarje

sprejememo v stalno službo z dobrim zaslužkom in božičnim dopustom ter takoj lahko vstopijo; plača je v akordu za kos. Prav tako sprejememo tudi dobro izvežbane ključavničarje, ki so že v večjih tovarnah delali, kakor tudi pomočnike za montiranje

Tvornica cementa

Bakar pri Reki, Hrvatsko.

686 2-2

Glasovir!

Izigran, dobro ohranjen glasovir je **naprodaj** po nizki ceni. — Naslov se izve v Zvezni trgovini v Celju.

Tržaška en-gros tržka išče 300—400 litrov mleka

vsaki dan. — Ponudbe pod „**Celoletno**“, Trst, na glavni pošti ležeče. 669 2-2

Išče se priden

h l a p e c

h konjem, za vstop takoj ali pa k novemu letu.

Paromlin Celje, Peter Majdič.

684 2

Naprodaj je gostilna

s posestvom na slov. Koroškem, pri farni cerkvi ob železniški postaji, samo dve postaji od Celovca ter jezera. Hiša je enonadstropna, novo zidana ter se pri njej nahaja naravna skalna klet, pripravna za večjega vinskega trgovca ali vinogradnika. — Kupel naj se blagovolijo obrniti na upravnništvo „Domovine“ v Celju. 685 3-2

Najboljše peči

vseh vrst, tudi za kurjavo z žaganjem. **štedilnike, slamoreznice** izborna delujoče in sploh vse železninsko blago po najnižjih cenah priporoča

trgovina z železnino „**MERKUR**“
P. Majdič, Celje.

Zaloga najboljših in zajamčenih umetnih gnojil po tovarniških cenah. 687 5-5

643 10-5

Samo pristno, ako je na podplatih vtisnjena ustanovna letnica 1860.

šent Peterburške
Galoše
čevlji za sneg „Storm Slippers“

Vsak dan jih izdela tovarna 60.000 parov.

Edini kontrahenti: Messtorff, Behn & Co., Dunaj I.

Prodaja na drobno v vseh boljših trgovinah s čevlji, gumijevimi izdelki in modnim blagom.

J. Zabukošek

krojač v Celju, Glavni trg št. 18

priporoča svojo dobro založeno trgovino izdelanih oblek vsake vrste po najnižjih cenah. Naročila po meri se izvršujejo v najkrajšem času dobro in solidno ter po nizki ceni. V zalogi imam tudi haveloke in nepremočne pelerine. 578b 11-8

Posebej pa se še priporočam cenj. prebivalcem Trbovelj in okolice ter naznanjam, da prodajam ob vsakem plačilnem dnevu v hiši g. Plevčaka narejeno obleko ter jemljem mero za raznovrstne obleke. 579a 11-7

Slovenski trgovci naročajte
Slovenske gospodinje kupujte

590
11-10

Ivana Pfeiferja iz Spodnje Hudinje pri Celju.

Izvrstno blago.

pralno milo

Nizka cena.

Mlinski stroji

se zelo po ceni naprodaj in sicer: 1 par 48" nemških mlinskih kamnov z vsemi železnimi in lesenimi deli, 1 čistilni stroj za pšeno (grijes) „Austria“ (Hoerde in comp.), 1 cilindar z 25 metra dolgim vretenom s polžem, transmisije, 2 čistilna cilindra, stroj za snajenje spirale, 3 železna okna, 2 m visoka, 120 m široka, vse skoro novo. — Vprašanja

okrbništvo v Žovneku,

pošta Braslovče v Savinski dolini.
649 14-8

Edina slovenska puškarska tvrdka

Ludvik Borovnik

v Borovljah na Koroškem.

Najboljša delavnica za temeljito popravilo lovskih pušk, za izdelovanje novih vložnih cevi za kroglice in drobnih svinec, za nasa-
janje novih kopit. Dela po najnižjih cenah! Kdor si želi nabaviti novo, zanesljivo in ceno
puško, naj zahteva najnovejši slovenski
cenik, kateri se brezplačno dopošlje.

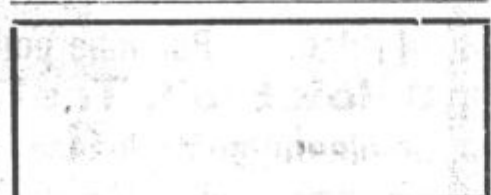
Velika zaloga raznovrstnih revolverjev od 7 K naprej.
216 50-38

Pitane kopune, pšenico, fižol

sploh vse deželne pridelke plačuje

Anton Kolenc v Celju

najdražje. Dobi se pa istotam špece-
rijsko blago na debelo in drobno vedno
sveže in po kulantnih cenah. Prosi se
slav. občinstvo za cenjene naročbe,
katere se točno in vestno izvrše.
Zabukovski premog na cele vozove
na dom postavljen 100 kg 2 krone.

V Ameriko in Kanado

je najsloženjše in najbolj
gotovo potovanje s

Kunard-progo

Odhod iz domačega pristanišča
Trsta: Panonija 5. januarja
1909. Panonija 23. februarja
1909. Carpatija 4. marca 1909.
Iz Liverpoola: Lusitanija (naj-
večji in najlepši parnik sveta)
dne 16./1., 6./2., 27./2., 20./3.
Mauretania dne 2./1., 23./1.,
13./2., 6./3.

Pojasnila in vozni listki se dobe pri
Andrej Odlasku, Ljubljana
Slovenska ulica 11, 25, poleg carice Srca Jezusovega

St. 2039.

547. I

Razpis natečaja.

Službe nadučitelja, učiteljev in učiteljic.

V političnem okraju Celje se za sledeče ljudske šole razpišejo službe
učiteljev ozir. učiteljic v definitivno oziroma provizorično popolnitev:

na trirazrednici z nemškim učnim jezikom v Vojniku, II. kraj. razr.,
mesto učitelja,

na dvorazrednici v Zgornji Ponkvi, II. kraj. razr., mesto nadučitelja
in ene učiteljice,

na šestrazrednici na Vranskem, II. kraj. razr., mesto učiteljice,

na ljudski šoli Št. Jurij ob Taboru spadajoči ekspozituri na Ojstri, III. kraj. razr., eno mesto učitelja,

na petrazrednici v Ponikvi ob juž. žel., III. kraj. razred, eno mesto
učitelja in ene učiteljice,

konečno po eno mesto učiteljice: na trirazrednici pri Sv. Štefanu, II. kraj. razr., na dvorazrednici na Gorici, III. kraj. razr., na dvorazrednici v Bočni, II. kraj. razr., na trirazrednici v Ksaveriju, II. kraj. razr. na trirazrednici v Jurkloštru, II. kraj. razr., in na trirazrednici z nemškim učnim jezikom v Laškem, II. krajni razred.

Pravilno opremljene prošnje je postavnim službenim potom vložiti do
15. januarja 1909 pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

CELJE, dne 7. decembra 1908.

Natečaj.

V Hrastniku, občina Trbovlje je od 1. prosinca
1909 naprej popolniti mesto

občinskega redarja

z letno plačo 840 kron, prosto stanovanje, oziroma
s primerno stanarnino in službeno obleko.

Prosilci večji slovenskega in nemškega jezika v
govoru in pisavi, naj vložijo prošnje do zadnjega
grudna t. l. pri občinskemu uradu v Trbovljah.

Županstvo Trbovlje, dne 3. grudna 1908.

Drsalice, sanske zvončke

in razne zimske predmete dobite po nizki ceni

v trgovini „MERKUR“, P. Majdič, Celje.

638 5-5

Kravate

najmodernejše iz zadnje novosti in v
velikanski izbiri so ravno kar prišle.

Novo vpeljano za dame! ovrat-
nike, kravate, jabots,
pajčolane, različne rokavice in pasove,
spodnja krila, predpasnike, srajce in
drugo raznovrstno perilo.

Nadalje je za gospode velikanska zaloga ja-
grovih srajc, jopic in hlač, glave in
pletenih rokavic, nogavic, belih in pisanih srajc, raznih
modernih ovratnikov in zapestnic, spodnjih hlač, naramnic
in žepnih robcev. — Vse v najboljši kakovosti in po naj-
nižjih konkurenčnih cenah samo v trgovski hiši na debelo
in drobno

R. STERMECKI, CELJE.

Poštne pošiljatve točno in čez 20 K franko.

Za Božič

so SINGERJEVI
šivalni stroji najbolj
koristna darila

dobivajo se v vseh
naših prodajalnicah.

Singer Co. akcijska družba za šivalne stroje
Celje, Kolodvorska ulica št. 8.

Milan Hočevar — Celje

Glavni trg št. 10

Priporoča direktno kavo kila po K 2.—, drugih vrst po
importirano arabsko K 2.40, 2.80, 3.20, 3.60 itd.
trikrat na teden kila po K 2.80, 3.20 in 4.—. Fino
svežo praženo kavo ter okusno italijansko namizno
bučovo olje, Ogrske salame, švi-
carski sir, radajnsko, slatinsko kiselovo, Galico,
žveplo, rafijo in Bartelovo klajno apno.

Premog s pečovniških jam. — Prodaja na drobno in
v celih vozovih. 263 — 35

Blasnikova in družinska pratika

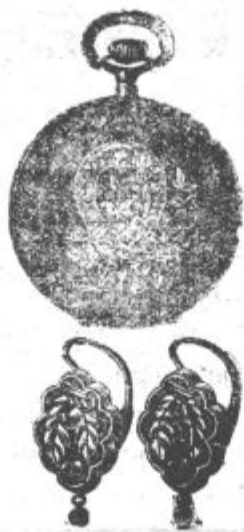
se dobiva na drobno in debelo v Zvezni trgovini v Celju.

Krasna božična in novoletna darila.

Rafael Salmič

v „Narodnem domu“ v Celju

priporoča svojo ogromno zalogo zlatih in srebrnih ur in verižic, prstanov, uhanov, zapestnic, zaponk in priveskov z **briljanti, demanti** in drugimi žlahtnimi kamni, jedilne oprave, tabatiere, palice in nastavki v pravem in novem srebru. Salonske ure budilke in optični predmeti vse po najnižjih cenah. — Postrežba solidna in točna.

565 11-9

RUDOLF HAVELKA

modna trgovina v Ptuj

priporoča p. n. občinstvu za jesen in zimo najnovejše blago za dame in gospode v raznih kvalitetah, kakor tudi raznovrstno platno za živотно in posteljsko perilo. Nadalje nudi preproge, garniture, volnene in čipkaste zastore čevlje najboljšega izdelka za dame in gospode, dežnike, zavratnice, ovratnike, pletene in likane srajce, ter vsakovrstno drugo v manufakturno stroko spadajoče blago po primernih cenah. — Postrežba točna in strogo solidna!

536 41-35

Kupujte narodni kolek!

Ilustrovani narodni koledar

— je ravnokar izšel in je dobiti v —

Zvezni tiskarni v Celju.

Cena: broš. K 1.—, s poštino vred K 1'20
eleg. vezan K 1'50, s poštino „ 1'70

za leto 1909.

Kot najpripravnější in najboljša Miklavževa, božična in novoletna darila priporoča

Gramofone

Patheofone

najboljših vrst, ter vsakovrstne plošče k muzikaličnim aparatom

trgovina z železnino „MERKUR“,
Peter Majdič v Celju.

667

6-4

IVAN RAVNIKAR, Celje

Telefon št. 17. Graška cesta št. 21. Telefon št. 17.

Trgovina s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki in raznimi suhimi in oljnatimi barvami.

Priporoča svojo veliko zalogo kineškega, ruskega in ceylonskega čaja; naravnost importiranega jamajke ruma in konjaka; vseh vrst namiznega in zdravilnega vina.

Velika zaloga kave najrazličnejše kakovosti, surove kakor vsak teden 183 štirikrat sveže žgane. 38

Nanovo sem vpeljal raznovrstno pecivo za čaj, imperijalski in savinski sir kakor tudi pristne kranjske klobase in vsak dan sveže surovo čajno maslo, sardine, morske postrvi v olju ter razne druge delikatese. Za božične praznike še posebno priporočam razne vrste južnega sadja in pristno strd.

Bogata zaloga stearinskih, voščenih, nagrobnih in božičnih sveč. Svinjerejce opozarjam na „Lucullus“, s katerim najhitreje in najceneje zredijo svoje prašiče.

Na drobno in debelo. Poštna naročila se izvršujejo solidno in vestno.

Zavitke priporoča Zvezna tiskarna v Celju.

POSJOJILNICA V CELJU

v lastni hiši
Narodni dom

Posojilnica uraduje
vsak dan od 9. do
12. ure dopoldne
razun nedelje in
praznikov.

POSJOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad 4200 zadruženikov, kateri imajo vsega nad 88.000 kron vplačanih deležev ter ima sedaj nad 6 milijonov kron hranilnih vlog in nad 340.000 kron rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruge ter jih obrestuje po 4 1/2 %. Posojilnica plačuje rentni davek sama, ne da bi ga odtegnila vlagatelj. Posojila daje na osebni ali hipotekarni kredit proti 6 %, 5 1/2 % in 5 % obrestovanju.

Brzojavi: „Kamnoseška industrijska družba Celje“.

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnim obratom. :::

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cements. :::

Specijalna delavnica in podobaraki stelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd. :::

Brušenje, puliranje in strganje kamena s stroji.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sljenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom. :::

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, ude- :::
lvanje napisov v iste. :::

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po štiri odstotke ter pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Gornjigrad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj in Vransko in rezervna zaklada, katera znaša vže nad 280.000 K. Zato razdeli znatne svote v občerkostne in dobrodelne namene za gori navedene okraje. Dosedaj jo dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za vodovodne naprave 10.000 K, za napravo potov 1500 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitvev slovenske obrtne strokovne šole 2.400 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 2.000 K, skupno tedaj nad 45.000 K.

Slovenci, poslušajte se

79 48-46

južnoštajerske hranilnice

pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance in zahtevajte pri sodiščih, **južnoštajersko hranilnico.**

da se naloži denar za mladoletne in varovance izključno le v

ZVEZNA TRGOVINA V CELJU

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

Velika zaloga svinčnikov, peres, peresnikov, radirk, kamenčkov, tablic, gobic, črnila, trgovskih in odjemalnih knjig, zavitkov, papirnatih vreč itd. itd.

Časovni predmeti: papirnati krožniki, servijete, konfeti, serpentine, lampijoni in dr.

TRGOVINA S PAPIRJEM, PISALNIM IN RISALNIM ORODJE

LASTNA ZALOGA ŠOLSKIH ZVEZKOV IN RISANK

NAJVEČJA ZALOGA VSEH TISKOVIN ZA URADE IN PRIVATNIKE

CENIKI BREZPLAČNO NA RAZPOLAGO SOLIDNA IN TOČNA POSTREŽBA.

K seziji priporoča:
Lampijone,
Serpentine,
Korijandoli,
Karte za tombolo in
šaljivo pošto.

Modno volno in sukneno blago, svilene bluze, perilno blago, modne šerpe, rokavice kakor nogavice,

jagrovo perilo, ovratniki, kravate, garniture, odeje, suknene zaveses, čipkaste zaveses, salonske preproge

priporoča po najnižjih cenah

Karol Vanič ❖ **Celje** ❖ **Narodni dom**